

Helle Rønholt

Tidligere stilling: Lektor ved Institut for Idræt, Københavns Universitet

Nuværende stilling: Ekstern docent ved Hälsoakademin, Enheten för idrott, Örebro universitet, Sverige.

Alder: 62

Bopæl: Stolelyngen 21, 3450 Allerød

1. Du har efter mange års virke på Danmarks Højskole for Legemsøvelser (DHL) og Institut for idræt i København stoppet dit professionelle arbejdsliv der. Har du nogen arbejdsopgaver andet steds?

Ja, det er rigtigt! Jeg fratrådte min stilling på Institut for Idræt den 1. november 2007 og har nu påtaget mig nogle mindre omfattende opgaver ved Hälsoakademin, enheden for idræt ved Örebro Universitet, hvor jeg i 2008 medvirker i udviklingen og gennemførelsen af en forskeruddannelse i idrætsdidaktik, samt i vejledningen af en svensk ph.d. studerende inden for dette felt. Forskningskurset i idrætsdidaktik gennemføres i efteråret og udbydes til forskerstuderende i Norden. Dvs. fra at være ansat som universitetslektor med undervisnings- og forskningspligt er jeg nu ansat som ekstern docent til en faglig udviklingsopgave.

2. Hvad har du ellers af tanker og planlagte gøremål i de kommende år?

Jeg har mulighed for ikke at lade mig styre af fastlagte planer. Jeg vil gerne leve mere i nuet og ikke planlægge alt for meget, men lade tilfældighederne og det impulsive styre mere end det har været muligt i mit arbejdsliv. Det betyder at jeg overordnet prioriterer et socialt liv med familie og venner. Jeg vil fortsat give plads til min idrætsfaglige interesse, men andre sider af tilværelsen vil blive prioriteret højere. Mine tanker om et liv i den tredje alder, som vi kalder det, handler for mig om at have tid til samvær og at være levende til stede i samfundet, men også noget så banalt som at motionere meget mere, at rydde op og smide ud, færdiggøre ufærdige malerier, læse de mange gode bøger jeg har købt eller fået forærende i årenes løb, lytte mere til musik og at rejse i ny og næ. Men bortset fra motionen ved jeg endnu ikke i hvilken rækkefølge disse aktiviteter vil blive prioriteret. Det bliver spændende at opleve om friheden til det umiddelbare og lystbetonede, som hører til mine barndomserindringer, også er lykken nu, hvor jeg har nået de 62 og siden 1975 har levet et liv med fastlagte dags- og ugeplaner for at kunne nå det, jeg enten skulle eller gerne ville.

3. Hvilke professionsmæssige milepæle, har betydet specielt meget for dig igennem årene? Hvordan skal jeg forstå en professionsmæssig milepæl? Hvis det er noget, der har haft særlig betydning for dit arbejdsliv, så kan jeg ikke komme uden om at min aktive idrætskarriere har betydet alt for, at jeg er havnet i en profession, der beskæftiger sig med idræt. Derudover har jeg en folkeskolelæreruddannelse og har været fast ansat i folkeskolen i 5 år, før jeg blev ansat som timelærer på DHL og Jonstrup Statsseminarium. Denne baggrund har jo haft stor betydning for at min egen videreuddannelse har været rettet mod pædagogik og didaktik, men den har også haft betydning for mit uddannelsespolitiske engagement med hensyn til at få etableret en efter- og videreuddannelse for folkeskolens idrætslærere. Tre og ni måneders heltidskurser på DHL og senere cand.pæd. uddannelsen i idræt på Danmarks Lærerhøjskole var succesfulde milepæle som blev en stor del af mit engagement og arbejdsliv fra 1981-2001. Min kandidatuddannelse i pædagogik og idræt (1989) førte til en fast ansættelse ved DHL og umiddelbart efter til et ph.d studie ved Danmarks Lærerhøjskole, hvor jeg samtidig skulle indgå i opbygningen og stå for den daglige ledelse af cand.pæd. uddannelsen. Da DHL fik universitetsstatus og blev Institut

for Idræt ved Københavns Universitet blev jeg ansat som adjunkt og senere lektor med undervisnings- og forskningspligt i idrætspædagogik/didaktik. Det var jo en ny situation, som betød, at der nu ikke var tid til også at undervise i praksis. Nu handlede det om den teoretiske undervisning og pædagogiske idrætsforskning. Min faglige udvikling har været et parallelt forløb med den institutionelle udvikling og ikke på grund af en karriereplanlægning.

4. Kan du i pixiform fortælle hvilke udfordringer du ser for idrætsundervisningen i folkeskolen de kommende år?
Idrætsundervisningen er i dag begunstiget af den opmærksomhed, som der samfundsmæssigt er rettet mod en sund livsstil. Manglende motion er sammen med dårlige spisevaner erkendt som den vigtigste faktor i bekæmpelse af livsstilssygdomme, som grundlægges allerede i en tidlig alder. Det betyder at politikere og forældre vil tillægge idrætsfaget en større sundhedsprofil, end der umiddelbart er belæg for i lovgivningen. Det bliver en udfordring for lærerne både at tilgodese det sundhedsmæssige aspekt og samtidig fastholde og legitimere de øvrige begrundelser for idræt i skolen og at tydeliggøre den fagforståelse som 'fælles mål' er udtryk for.

5. Hvad er for dig en idrætsundervisers aller vigtigste opgave?
For mig er det vigtigste at motivere børn og unge til at dyrke en eller anden form for idræt, fordi positive oplevelser med idræt huskes og genbruges senere i livet. Det er imidlertid min erfaring at der ikke nødvendigvis er nogen modsætning mellem at lære noget og at have det sjovt. Det er et spørgsmål om at fange børnene, der hvor de er og sammen at skabe et inkluderende læringsmiljø der gør at det sjovt, udfordrende og udviklende at deltage i timerne.

6. Du melder i jeres ny-redigerede bog "Idrætsundervisning" tydeligt ud, at du er mere tilhænger af karakterer i idrætsfaget end udtalelser, kan du uddybe det?

Den kropslige og idrætslige dannelse har stor betydning for børns udvikling af kompetencer. Derfor synes jeg ikke, der er grund til at give idræt en særstatus. Selvfølgelig skal der gives karakterer i idræt, når man giver karakterer i andre fag. Udtalelser synes jeg man skal give mundtligt og ikke skriftligt. Udtalelser skal tolkes, hvorimod karakterer allerede er tolket. Derfor er det også meget vanskeligere at skrive udtalelser end karakterer. Ord skrevet på en uheldig måde kan være sårende, huskes længere og kan hæmme lysten til idræt.

7. Mange forældre og idrætsundervisere er glade for folkeskolens "fælles mål", opbygningen, håndterbarheden og alsidige konkretthed uden for direkte påvisninger; - men du er ikke begejstret?

Det er rigtigt! Jeg er ikke vildt begejstret for en struktur med fastlagte niveauer for adfærds- og færdighedsmål, som defineres før man kender elevernes forudsætninger og potentiale, og som oven i købet er bindende for, hvad eleverne skal kunne. Det er mål, der skrives ud fra en faglig kanon, og som implicit er styret af den opfattelse, at læring og udvikling kan planlægges lineært i forhold til udvalgte kundskabs- og færdighedsmål. Det håndterbare består vel primært i, at de specificerede mål kan tjekkes af og evalueres. Der er stadigvæk et pædagogisk arbejde, der skal gøres i forhold til gennemførelsen og inddragelsen af de mange målformuleringer.

For mig er forudsætningen for en god undervisning, at læreren ser eleverne, har en god relation til dem og prøver at få et indblik i, hvad de kan/ikke kan og hvad de har brug for at lære, naturligvis i forhold til overordnede målsætninger. Jeg er ikke modstander af konkrete mål, der evalueres, men ville foretrække at de planlægges sammen med eleverne.

Jeg er også godt klar over at ét er den ideelle verden noget andet den reelle. Hvis lærere føler sig bedre rustet, når de har målene listet op på forhånd, og med loven i hånden kan evaluere elevernes færdigheder, så kan jeg ikke lade være med at tænke på, om idrætslærernes forudsætninger har ændret sig, eller er skolen blevet en så stressende arbejdsplads, at det ikke længere er en positiv udfordring at kunne være kreativ sammen med børnene om planlægning af undervisningen.

8. Iblandt dukker den frem i pressen og fra de studerendes organisationer at undervisere på læreruddannelsen og universitetet har for lidt erfaring og føling med hvad det kræver at undervise i folkeskolen eller gymnasiet. Har det nogensinde spøgt i dit hoved om ikke nogle strukturerede skolepraktik perioder "i felten", frem for kun forøgede mængder af teoristof ville styrke adjunkter og lektors troværdighed og dermed de studerendes uddannelse?

Det har ikke bare spøgt i mit hoved. Det er min klare opfattelse, at man lærer at blive en bedre underviser ikke ved kun at teoretisere eller kun at praktisere, men ved at kombinere indsigter fra begge felter. Indsigt i praksis kan opnås ved at iagttage sig selv og andre undervisere på video eller at få feedback fra en 'kri-

tisk ven' og sammen reflektere over oplevelser i undervisningen. Processer af denne art gennemgår de studerende på idrætsstudiet ved Københavns Universitet. Det er en myte at universitetsuddannelsen kun fokuserer på teori. Idrætsstudiet har netop med sin nye struktur lagt vægt på parallelle undervisningsspor med teori og praksis på bacheloruddannelsen og der har i flere år været et samarbejde med gymnasieskolens idrætslærere, som har åbnet deres døre for, at studerende kunne få lov til at gennemføre praksisforløb, som blev videooptaget og efterfølgende beskrevet og evalueret på klasseniveau med gymnasielærers og pædagogiklærers tilstedeværelse. Det kan naturligvis altid diskuteres, om der skulle være mere eller mindre af den slags studieopgaver.

9. Hvad tænker du om det aktuelle emne universitetsuddannede idrætsundervisere i folkeskolen?

Jeg opfatter det primært som et fagpolitisk emne, og tror ikke det er et problem med nogen reel betydning for idrætsfaget eller idrætslærerne. Hvis en universitetsuddannet idrætslærer søger ansættelse på en folkeskole, så er der formodentlig en motivation for at undervise børn i den aldersgruppe. Og så vil der også fra skolens side være et krav til vedkommende om at sætte sig ind i skolens pædagogiske intentioner mht. tværfaglige undervisningsforløb. Universitetsuddannelsen i idræt indeholder i dag muligheder for at fordybe sig i problemstillinger, der omhandler børn, idræt og læring. I løbet af uddannelsen indgår der i pædagogikundervisningen studieopgaver i egne læreprocesser i praksis og teori og adskillige studerende har erfaringer med at undervise børn og unge i fritidsidrætten. Man kan ikke pr. definition sige at den universitetsuddannede er diskvalificeret til folkeskolen.

10. Hvad er dit syn på samarbejdet mellem landets universiteter og proffessionshøjskoler (seminarier), m.h.t. idrætslig forsknings- og praksis formidling?

I øjeblikket er der ikke noget reelt samarbejde. Men det kunne der i højere grad være, da parterne sammen ville kunne skabe spændende pædagogiske eller didaktiske debatter eller forskningsprojekter.

11. Du har jo også et didaktiks globalt udsyn og indblik; hvorhenne mener du der er inspiration og gode tanker om idrætsforskning og -formidling at få indfanget i Danmark?

De engelske og australske idrætsforskere som præsenterer deres arbejder på BERA (British

Educational Research Association) eller AARE (Australian Association for Research in Education) er interessante for danske idrætsforskere, der beskæftiger sig med undervisning og uddannelse. Vi har også et nordisk netværk for Physical Education på den årlige kongres som afholdes af Nordisk Forening for Pædagogisk Forskning (NFPF/NERA), som er ved at blive ret interessant efterhånden som flere og flere bliver forskeruddannede i de nordiske lande.

I England danner lærere netværk og diskuterer løbende problemstillinger og forsknings spørgsmål på nettet. Begrebet 'Living pedagogy' er betegnende for en forskningsbevægelse blandt lærere, der 'forsker i egen praksis'. Interessen for aktionsforskning og for udvikling af den pædagogiske praksis kunne få en meget større betydning, hvis der kunne etableres et samarbejde mellem seminarilærere, folkeskolelærere og forskere ved universiteterne.

12. Er der en forsker der særligt har givet dit virke en "AH-HA" åbning og indsigt?

Professor Karl Heinz Scherler, som har været ansat ved Hamburg Universitet har været en stor inspirationskilde, fordi han også brugte video i sin forskning.

13. Hvilken forskning og undersøgelse fik du aldrig lavet og må ligge til andre i fremtiden?

Der er mange forskningsspørgsmål, som jeg kunne have tænkt mig at arbejde med. Men jeg er jo kommet sent i gang og har valgt at holde mig til folkeskolen. Man bliver hurtigt klar over at empirisk arbejde og bearbejdning af data tager utrolig lang tid. Så hvis man vil opnå en vis kontinuitet skal man ikke bevæge sig for meget rundt i forskellige kontekster. Det kunne være interessant at undersøge hvad den nye målformulering betyder for idrætslærernes arbejde. For når du spørger, hvorfor jeg ikke er begejstret over 'fælles mål', så siger du jo samtidig, at det er lærerne, og det ville da være interessant at vide, hvordan de arbejder med målene, hvordan de evaluerer trinmålene og hvordan de oplever det i praksis.

14. Hvad er din holdning til om Danmark burde sende deltagere til OL i Kina eller ej?

Overordnet skal Danmark deltage når vi er medlem af det internationale olympiske samarbejde. Men selvfølgelig kan der opstå en politisk konflikt, der er så stor, at vi ikke kan forsvare at sende repræsentanter fra Danmark til OL - i dette tilfælde Kina.

Hvilke skoler og institutioner har du været elev og studerende på?

Jeg har været elev på Vanløse skole, Vestreborgerdyd Gymnasium og studerende på Danmarks Højskole for Legemsøvelser, Blaagaard Seminarium, Københavns Universitet og Danmarks Lærerhøjskole.

Mange har fulgt med i din datter Rikkes intense bestræbelser på at knække OL kravet på 800 m distancen, klarer hun det?

Ja, det gør hun, hvis hun undgår sygdom og skader, hvilket er en kæmpe udfordring, når man som i atletik bevæger sig på grænsen af kroppens ydeevne.

Har du andre børn end Rikke?

Ja, jeg har også en søn, Rasmus, som er 27 år. Han studerer 'Design og Innovation' på Danmarks Tekniske Universitet. I sin fritid spiller han musik og basketball.

Er der en idrætsunderviser du særligt husker og for hvad?

Som timelærer i idræt på Jonstrup Seminarium var jeg så heldig at komme til at arbejde sammen med Peder Kjøge, som den gang var formand for Dansk Idrætslærerforening. Han blev min mesterlærer i forhold til at sætte perspektiv på undervisningen, at gennemføre demokratiske læreproces-

ser og at forholde sig kritisk til den diskurs, som udelukkende handlede om specifikke idrætslige færdigheder og performance som det vigtigste i idrætsundervisningen.

Hvilke idrætsgrene har du selv dyrket i klubregi?

Jeg har dyrket håndbold, atletik, basketball - og nu golf og fitness.

Dine egne to største idrætslige succeser?

Da vi (damelandsholdet i basket) blev Nordiske mestre i 1969 og jeg som debutant scorede de afgørende to point i sidste sekund. Da vi (damelandsholdet) kvalificerede os til EM på Sardinien i 1974.

Hvad er dit forhold til basketball og DBBF i dag?

Yderst sporadisk - jeg tager sjældent ud og ser en basketballkamp. Jeg har ligesom været der! Det samme gælder DBBF, hvor jeg tidligere har været aktiv i kursusudvalget.

Har du nogle hobbies?

Ja, jeg kan lide at løbe, cykle, styrketræne og spille golf - at male, læse en god bog og at rejse.

De fleste mennesker har jo en last, - hvad er din?

Jeg har svært ved at holde mig fra lakrids og chokolade!

Er du fan af et hold f.eks. indenfor basketball eller fodbold?

Nej, det har jeg aldrig været.

Er der et ordsprog du holder særligt meget af?

Nej, det er der ikke, men jeg kan godt lide denne formulering, som et af mine børn en dag havde skrevet på sin opslagstavle:
*Livet skal være et bølgeslag
i evighedsrytmer begravet
at tage alt
at give alt
og glide i et med havet*

Hvilken bog har du senest læst?

Stieg Larssons krimi-trilogi

Hvis du frit kunne vælge en frokost "date" mellem verdens idrætsstjerner, hvem skulle det så være med, og hvorfor?

Så ville jeg helt sikkert vælge den svenske syvkæmper Carolina Klüft. Hun er for det første en fremragende og alsidig atlet, verdensmester og verdensrekordholder i syvkamp. Men især fordi hun med sin personlighed viser, at det er muligt at bryde sportsudøverens traditionelle og stereotype relation til medierne. Hun har et fascinerende kropsudtryk, der gør hende sjov og interessant at følge.

Find glæden frem i eleverne

Oppustelig hoppepude på 20,25 m
Format: 4,5 x 4,5 x 1,0 m.
Materiale vinyl 0,40 mm.

Nu
Kr. 4.675,-
pr. stk.

Blæser, reparationssæt,
fastgørelsesringe og pløkker er
inkl. i prisen. Prisen er gældende
fra den 1/5-08 inkl. moms, ab lager.

Jump-Toys ApS, Olsbæk Strandvej 62, 2670 Greve.

Gør idrættimerne mere interessante ved at fange elevernes opmærksomhed gennem brug af en sjov hoppepude i skoleidræt.

Den professionelle hoppepude styrker elevernes motorik og bevægelse samt skaber glæde.

Fokus på sjovmotion giver glade og friske elever, og skaber bedre resultater i de øvrige fag.

Hoppepuden kan kombineres med andre gymnastikredskaber indendørs som udendørs.

Hoppepuden er godkendt af FORCE TECHNOLOGY efter Dansk Standard DS/EN 14960, som omfatter brug af op-pustelige redskaber.

Når hoppepuden ikke er i brug i skoleidræt, kan den transporteres til SFO'en, da den kun vejer 30 kg. SFO'en kan så anvende den som en sjov forlystelse til glæde for alle.

Yderligere informationer på tlf. 60 17 60 32 eller e-mail: mail@jump-toys.com